

АКТУЕЛНИ ПРОБЛЕМИ ШКОЛСКОГ СИСТЕМА У ОПШТИНИ ГОРА ПО ДОЛАСКУ СНАГА КФОР-а*

Погубно деловање снага КФОР-а у сфери школског система у општини Гора може се сагледати на основу података о мрежи школа и броју ученика.

Пре доласка снага КФОР-а на подручју општине Гора радило је шест потпуних основних школа са једанаест издвојених одељења и једна средња економско трговинска школа са истуреним одељењем гимназије из Призрена.

Наставу је у основним школама похађало 2.345 ученика (Табела 5.), а у средњој економско-трговачкој школи 251 ученик.

Настава се изводила на српском језику са 98% стручним наставним кадром.

Стање у школству у општини Гора по доласку снага КФОР-а се из темеља мења.

Наставници, родитељи и ученици су незаштићени и почињу да бивају изложени разним притисцима и претњама, усмерени, пре свега, ка одбијању, тј. неприхватању, учења српског језика у настави ради увођења “бошњачког језика” под изговором да је то једино могуће решење за безбедно школовање горанске деце.

Да несрећа буде већа и у Гори, као и другим деловима Косова и Метохије, има појединаца који ће за своје деловање бити одговорни пред сопственим народом.

Доставља се школама извод из Правилника о календару рада за школску 1999/2000. године (тзв. Привремене владе Републике Косово), у којем су избачени сви државни и школски празници Републике Србије и Југославије, мењају се називи школа, руше бисте, именују нови директори школа, који ће бити верни припадницима КФОР-а и вршити притисак на све часне и поштене, примају се без икаквог критеријума нови радници.

Тако се у тој активности мења назив Основне школе “Небојша Јерковић”, руши његова биста, протерују кадрови српске и црногорске нацио-

* Аутор: Месип Далифи, Драгаш

налности, а посао са децом поверава онима који нити знају нити имају појма о организовању наставног рада.

Табела 5. Број ученика у основним школама општине Гора пре доласка КФОР-а

Назив основне школе са <i>издвојеним одељењима</i> и место	Број ученика пре доласка КФОР-а	
	На српском	На албанском
О.Ш. “Небојша Јерковић”, Драгаш	478	-
<i>О.Ш. “Небојша Јерковић”, Кукуљане</i>	25	-
<i>О.Ш. “Небојша Јерковић”, Радеша</i>	66	-
<i>О.Ш. “Небојша Јерковић”, Леитане</i>	21	-
<i>О.Ш. “Небојша Јерковић”, Љубовиште</i>	25	-
О.Ш. “22. децембар”, Рестелица	679	-
О.Ш. “5. октобар”, Крушево	248	-
<i>О.Ш. “5. октобар”, Глобочица</i>	81	-
<i>О.Ш. “5. октобар”, Злипоток</i>	37	-
О.Ш. “Зенуни”, Брод	184	-
<i>О.Ш. “Зенуни”, Диканце</i>	28	-
<i>О.Ш. “Зенуни”, Баћка</i>	10	-
О.Ш. “9. мај”, Рапча	381	-
<i>О.Ш. “9. мај”, Крстац</i>	46	-
О.Ш. “25. мај”, Враниште	98	-
<i>О.Ш. “25. мај”, Млике</i>	4	-
<i>О.Ш. “25. мај”, Орчуша</i>	4	-

Под великом присмотром су радници који за свој рад примају плату из Министарства просвете Србије. Из школа се избацује све што је на српском написано као и оно што говори о ентитету Горанаца, исказујући на тај начин бес, мржњу и нетолерантност према ономе што је српско-горанско. Силом се намеће педагошка документација у којој стоји назив “бошњачки” језик, и поново се уводи албански језик у одељењима на српском језику.

Сви ти притисци и уцене имале су за последицу привремено напуштање својих вековних огњишта великог броја Горанаца, због чега долази до енормног смањења броја ученика по школама и одласка кадрова који су годинама, у оквиру своје струке, стручно изводили наставу.

Слободно се може рећи да се за више од хиљаду смањено број ученика, а да их у појединим насељима и нема.

Међутим, преко 200 ученика албанске националности сада похађа наставу у оквиру Основне школе “Небојша Јерковић” у Драгашу, којој су дали име “Назим Берати”, са циљем да се и преостали ученици Горанци протерају из школе, а потом и из Горе, иако се зна да је то школа којој гравитира општина Гора, и која је зато конституисана на основу Закона о територијалној организацији и локалној самоуправи Републике Србије.

Све се то ради под изговором да држава Србија нема шта више да тражи на овим просторима и да се на тај начин сломи дух Горанаца који Србију осећају као своју кућу, а пошто је она угрожена спремни су, да би сачували своје достојанство и поштење, да се изложе патњама и неизвесности избегличког живота у Србији. Понос и одлука да напусте домове које су као ластавице, доносећи мукотрпно зарађени динар из свих крајева, градили на ветрометини Горе, поред осталог одговор је не само бруталном шиптарском геноциду него и увезеном цихаду који новокомпонована бошњачка “нација” све упорније спроводи.

Многбројне простране и нове куће, школе и организације у Гори неће, нажалост, бити празне само због пословног и печалбарског избивања многих домаћина, него много више због отпора онима који желе да растуре заједничку кућу – нашу матицу Србију.

Поносни Горанци који су своје домове морали привремено да напусте и избегну у заштитничко крило своје државе Србије, највећа су оптужба и против белосветских моћника који покушавају да на мукама и патњама стотине хиљада избеглог српског и осталог неалбанског живља створе етнички чисто албанско Косово и Метохију на вековној територији Србије.